

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów z dnia 7 lipca 2016 r., na mocy której skarżąca jest nadal uważana za duże przedsiębiorstwo i w rezultacie czego, nie może skorzystać z obniżenia opłat dla średnich przedsiębiorstw oraz zwieszenie wykonania decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącej pozwana w wyniku zaskarżonej decyzji i podjętych przez nią działań nadużyła władzy i naruszyła zasady legalności i pewności prawa.

Skarżąca twierdzi, że pozwana weryfikując status średnich i małych przedsiębiorstw (ŚMP), błędnie oceniła niezależność przedsiębiorstwa skarżącej i niesłusznie zaliczyła przy ustalaniu liczby pracowników i rocznego obrotu skarżącej także rzekomo powiązane i partnerskie przedsiębiorstwa, które nie są względem skarżącej powiązanymi lub partnerskimi przedsiębiorstwami w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 340/2008 lub zaleceń Komisji 2003/361/WE.

Skarżąca twierdzi, że jej oświadczenie co do nieprawidłowości dotyczących rozmiaru przedsiębiorstwa, które złożyła na wniosek pozwanej z dnia 2 czerwca 2016 r. było zasadniczo uczynione w zaufaniu do twierdzeń pozwanej i obietnicy obniżenia opłaty.

Skarżąca zauważa, że jej rejestracja została zawieszona i wyraźnie poinformowała ona pozwaną, że nie produkuje odnośnych produktów (substancji podlegającej rejestracji) od 2011 r.

Skarżąca twierdzi, że z art. 13 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 340/2008 wynika, że prawo do obniżenia opłaty za rejestrację powstaje, w przypadku gdy możliwe jest wykazanie prawa, a zatem wbrew twierdzeniom pozwanej należałoby umożliwić przeprowadzenie takiego dowodu.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2016 r. – ClientEarth/Komisja

(Sprawa T-644/16)

(2016/C 402/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat O. Brouwer i N. Frey, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o odmowie dostępu do żądanych dokumentów na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, doręczonej stronie skarżącej pismem C(2016) 4286 final, z dnia 1 lipca 2016 r.;⁽¹⁾
- obciążenie Komisji na podstawie art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą wraz z kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędów co do prawa i oczywistych błędów w ocenie skutkujących błędnym stosowaniem wyjątku dotyczącego stosunków międzynarodowych (art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001) oraz braku uzasadnienia:

— Komisja nie wykazała by wyjątek dotyczący stosunków międzynarodowych znajdował zastosowanie. Komisja w szczególności nie udowodniła, w jaki sposób ujawnienie dokumentów o czysto prawnym charakterze, zawierających spostrzeżenia na temat prawa UE mogło samo w sobie doprowadzić do ujawnienia strategicznych celów realizowanych w ramach negocjacji przez Unię Europejską lub osłabić negocjacyjną pozycję Komisji. Komisja ma obowiązek przestrzegania prawa i nie może negocjować umów międzynarodowych, które naruszają prawo UE. Strona skarżąca następnie podnosi, że Komisja nie może powoływać się na art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001 (oraz inne wyjątki) „in perpetuum”, tzn. tak długo jak prowadzi gdziekolwiek negocjacje dotyczące umów międzynarodowych. Komisja nie uzasadniła ponadto, w jaki sposób ujawnienie żądanych dokumentów mogłoby szczególnie i rzeczywiście naruszyć ochronę interesu publicznego w odniesieniu do stosunków międzynarodowych.

2. Zarzut drugi, dotyczący błędów co do prawa, oczywistych błędów w ocenie skutkujących błędnym stosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony porady prawnej (art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001) oraz braku uzasadnienia:

— Komisja nie wykazała by istniało racjonalne i przewidywalne, a nie czysto hipotetyczne ryzyko, że ujawnienie żądanych dokumentów naruszyłyby jej interes polegający na uzyskaniu szczerej, obiektywnej i wyczerpującej porady prawnej.

3. Zarzut trzeci, dotyczący błędów co do prawa i oczywistych błędów w ocenie, skutkujących błędnym stosowaniem wyjątku dotyczącego procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001) oraz braku uzasadnienia:

— Komisja nie wyjaśniła dlaczego dostęp do żądanych dokumentów mógł szczególnie i rzeczywiście naruszyć proces podejmowania decyzji.

4. Zarzut czwarty, dotyczący błędów co do prawa i oczywistego błędów w ocenie, skutkującego błędnym stosowaniem wyjątku dotyczącego nadrzędnego interesu publicznego oraz braku uzasadnienia:

— Istnieje w niniejszej sprawie nadrzędny interes publiczny, ponieważ ujawnianie żądanych dokumentów umożliwiłoby przeprowadzenie debaty w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności dostępu do sądów krajowych (i ich roli) oraz potrzeby zachowania spójności i autonomiczności prawa UE. Zagadnienia te stanowią bezpośredni interes obywateli UE i organizacji pozarządowych takich jak strona skarżąca.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 (częściowy dostęp do dokumentu) oraz żądania przeprowadzenia środka dowodowego.

— Strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie zbadała, a przynajmniej nie zbadała zgodnie z obowiązującymi standardami prawnymi, żądania udzielenia częściowego dostępu do żądanych dokumentów oraz nie udzieliła takiego dostępu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2016 r. – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB

(Sprawa T-645/16)

(2016/C 402/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Austria) (przedstawiciel: G. Eisenberger, Rechtsanwalt)